

Պատասխանատու
Յովհաննէս Փիլիպեան

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԻՈՅ

Նամակըն ուղղելի էն
առ. Ղ. Գ. Պաղպաղարեան

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԲԱՌԱՍՆԵՐՐՐԻ ԵՐԿՐՐՐԻ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՌՆԻԱ ՇԱՐԱՔ 2 ՅՈՒՆԻՈՒՐ 1882

ԹԻՒ 1187

Ե Ր Դ

Խմբագրութիւնս կը խնդրէ այն անձերէն որոնք տակաւին չեն վճարած մեր լրագրի բաժանորդագրին, բարեհաճին փութացնել զայն առ խմբագրութիւնս :

1882

Նոր տարուոյ սկիզբը Արարեալն Արշալայն իր սրտագին բարեմտօրէնութիւններն առ համայն Ազգն, մասնաւորապէս և՛ իւր Յարգոյ բաժանորդաց մասնաւորապէս զկեն, կը փութայ ինչպէս օգտակար սովորոյթ է հետաքննել անկարկ մի ձգել լրագրեալ տարուոյ շրջանին մէջ յուզուած ազգային մի քանի կարեւոր խնդիրներու վրայ, և Ազգին ուշադրութիւնն հրաւիրել այն անկողմ խնդիրներու բնութեան յարմար և կարեւոր գործառնական նոր և աւելի ողջամիտ տեսութեամբ ուսումնասիրելու, որպէսզի գէթ նոր տարուան շրջանին մէջ նոյա իրագործման ազգին կողմէ պէտք եղած գործունէութիւնն կատարուի :

Արդ՝ այսպիսի խնդրոց կարգին մէջ առաջին տեղն ունէր անշուշտ Հայկական կոչուած խընդիրն, զոր կ'Պոլսոյ ազգային լրագրութեանց ոգևորութեամբ քաղաքագրար այնպիսի մեկնաբանութեամբ զգեստաւորեցին, մինչդէռ բուն խնդիրն կարծես զգեստաւորեցին մտրտանալով ոչ միայն բաղձացեալ բարիքն մինչ ցարգ չարգիւնաւորեցաւ, այլև բարոյագէտ ի վնաս Ազգին յանգեցաւ :

Բանդի ինչ էր Հայկական կոչուած խնդիրն կամ ՅԱՐԳ յօդուածն իւր բուն պարզութեամբ եթէ ոչ բազում տարիներէ ի վեր Ազգին բաղձացած, և նախորդ Պատրիարքաց ինչպէս նաև ներկայ Ամենա Ս. Պատրիարքին աղերսագին

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Մեր նախորդ թերթին մէջ քաղաքիս հունաց Էփանկելի լրագրոցայ եռամեայ կենսացոյցն հրատարակած և մէն մի կետերուն վրայ կարեւոր եղած խորհրդածութիւնն իսկ յայտնաւորեցին : Յիշեալ խորհրդածութեանց մէջ հրաւիր կը կարգայինք առ ի զգն որ ուսումնարանաց և ուսուցչաց մասին հողածութիւնն ի գործ դրուի, պէտք եղած քաղաքիս թիւնն մատուցանելով : Այս որչափ արդարացի էր, նոյնչափ արդար է նաև որ ուսուցիչք ևս իրենց կողմէ ժողովն լինին ազգային մանկուոյն կրթութեան մեծ խնդրոց մէջ, և դաստիարակութեան քաղաքիս կարգի աւանդուին, այնպէս որ ուսանողք ոչ թէ մի քանի բառեր թութակարար խօսիլ ունին, այլ կարեւոր և սղմամտ իմաստներ ըմբռնեն, լուսաւորուին :

Այս տեսակետով երբ նկատուի թեան աւանդու մեր յարմարանայ շատերուն մէջ տանողում Ազգային Պատմութեան դասերն, յոյժ հետի կը դանկնք դանդաղ արդասաւոր մի թուի : Ամանորոյ ներկայ թերթովս Ազգային Պատմութեան ուսուցչաց ուշադրութիւնն կը հրաւիրել որ ջանադիր գտնուին իրենց աւանդած դասերն, մասնաւորապէս և ազգային Պատմութիւնն ոչ թէ մեքենայորէն՝ այլ Եւրոպոյ մի քանի վարժարանաց մէջ ի գործ դրուած շահաւէտ եղանակաւ տանուին : Ինչպէս հետեւեալ կարեւոր և իմաստալից յօդուածին մէջ բացատրուած է՝ զոր Թիֆլիզի Մեղու Հայաստանի Լրագրին տարուոյ 90 թիւէն կ'արտատպենք :

Այլ յաւելուք մի կարեւոր դատողութիւն, զի յօդուածի հայեցողութիւնն ոչ միայն մեր Ազգի՝ այլ ամեն ազգաց իւրաքանչիւրի նկատմամբ մի ընդհ. տեսութիւն է :

Իմ տխանձած բարեկորող մունքն Հայարեակ Գաւառաց համար, յորս կենսա պատուոյ և բնից ապահովութիւնն կը զգործ յերեսաց անկիրթ ժողովրդոց, ամենին հակառակ բարեւեր կամաց Օսմանեան օգոստափառ Սուլթաններու, որ բազմիցս կայսերական հրովարտակներով յայտնած են իւրեանց բարձր հաճութիւնն բնդ հանուր Պետութեան հպատակաց երջանկութե համար ամենայն անաշուտութեամբ և անխորտակեամբ ազգի և կրօնի :

Կը խոստովանիմք որ այն բարեկորող մանց իւրացուցման համար գործունէութիւնք և աշակցութիւնք պիտոյ էին : Բայց ընդ նմին հարկ է նաև խոստովանիլ որ կարևոր եղած գործունէութիւնք և աշակցութիւնք կային, և կան իսկ :

Վկայ են այսմ՝ կայսերական կառավարութե կողմէ ի գործ դրուած այնքան հողածութիւնք Հայարեակի գաւառաց համար յատուկ քովիսէր կարգելու, նոյա վարչական ձևին նոր և յարմար ու ազգեցիկ կերպարան տալու, տեղական վեճերն ու հարստահարութեանց գէպքերն արդարութեամբ քննող ձևուն հաստատեան մի հաստատելու համար և այն և այն : Եւ այս ամենն ճիշդ այնպիսի միջոցի մէջ ուր Պետութեան կրթական բաղձակերպ ծանր խնդիրներ իրենց ստուար քանակութեամբ և մեծ ստիպողականութեամբ կը ծանրանային և կառավարութեան համայն ուշադրութիւնը կը դրուէին, որով բարեկորող մանց գործն կը յետաձգուէր, անվերջ մնալով յուշարժան :

Վկայ են նաև Անգլիական դեսպան ըրտ Տիֆլիզի Օսմանեան մայրաքաղաքն յատուկ տոն պաշտօնով գալը, մինչև ցարգ նորա ներկայութիւնն, քանիցս կայսերական կառավարութեան գիծին, բարձրաստիճան նախարարաց հետ բանակցութիւնքն և զանազան առիթներով խորհրդակցութիւնքն իւր պաշտօնն ի գլուխ հանելու համար :

Վկայ են նաև Ամենա Ս. Պատրիարք Հօր իմ տխանձած բարեկորող մունքն Հայարեակ Գաւառաց համար, յորս կենսա պատուոյ և բնից ապահովութիւնն կը զգործ յերեսաց անկիրթ ժողովրդոց, ամենին հակառակ բարեւեր կամաց Օսմանեան օգոստափառ Սուլթաններու, որ բազմիցս կայսերական հրովարտակներով յայտնած են իւրեանց բարձր հաճութիւնն բնդ հանուր Պետութեան հպատակաց երջանկութե համար ամենայն անաշուտութեամբ և անխորտակեամբ ազգի և կրօնի :

ՀԱՅՈՑ ՊՈՍՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՍԱՍՆԻ ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ազգային պատմութիւնը ինչպէս հայելու մէջ ցոյց է տալիս ազգի անցեալ կեանքը և անցեալի օրինակով ուսուցանում է թէ ինչպէս պէտք է ապրենք ապագայում : Ազգային կեանքը բաժանվում է երկու՝ հասարակական կեանք և քաղաքական կեանք : Հասարակական կեանքը կազմված է ժողովրդի պորտպոնուքը, ընտանեկան կեանքը, մտաւոր զարգացումը, սովորութիւնները, կրօնը, բնութարանը, քաղաքական կեանքը կազմված են՝ կառավարութեան եղանակը, վարչական օրէնքները, զանազան քաղաքական յարաբերութիւնները մեր ձակայ ազգերի հետ, ներքին և արտաքին պատերազմները և այլն : Սուքա են մի որ և ինչ ազգութեան կեանքի, ուրեմն և պատմութեան գլխաւոր կէտերը, որոնց վրայ և գարձնվում է ուշադրութիւնը : Բայց պատմութիւնը ինչպէս է վարվում կեանքի այդ գլխաւոր կէտերի հետ : Նա բացատրում է նախ պատճառը, որից առաջացել է և կախումն ունի ժողովրդական պարզամունքը, ընտանեկան կեանքը, մտաւոր զարգացումը, սովորութիւնները, կրօնը նոյնպէս և պատերազմները, քաղաքական օրէնքները, կարգերը, վարչութեան եղանակը և այլն :

Պատճառը բացատրելուց յետոյ մեկնում է առիթը, որ նպատակ է վերոյիշեալների իրադրութիւնն, ապա իրագործվելու կամ կատարվելու եղանակը, վերջապէս հետևանքը, որ իւ-

կողմէ այն նպատակին համար ի գործ դրուած անձնուէր ճշունքն, պաշտօնական այցելութիւնքն, շերտագին թախանձածքներն ուր ուրեք որ պարտ և պատշաճ էին :

Վկայ են այսմ անգլիական ընդհանուր հիւպատոսներու կողմէ կատարուած քննութեանց արձանագրին կողմ կապոյտ Տեղապետներն հանդերձ վիճակագրական տեղեկութեամբ և մարդահամարով :

Վկայ են նոյնպէս՝ Պատրիարքարանի կողմէ ի գործ դրուած աշխատութիւնքն և յօրինուած վիճակագրական տեղեկութիւնքն և մարդահամարն : Երկու աղբիւրներէ յառաջ եկած այս օտար և ազգային մարդահամարներն, թէև բազում աշխատութեանց արդիւնք, բայց և այնպէս չեն անգործ ի թերութեանց, որոց յաղթել կ'երևի թէ չէր կարելի ի պատճառս տեղական, վարչական և այլ բազմաթիւ բնիկ անկանոնութեանց երկրին :

Այս ամենն կը հաստատեն թէ բաղձացուած բարեկորող մանց իրացուցման համար կարելի չանք և գործունէութիւնք չէին պակասած ձեռնհաս անձանց կողմէ : Խնդիրն ժամանակի խընդիր էր : Եւ պէտք էր քաջ խմբաւոր լինել թէ՛ ժամանակին քայլերն իրենց բնական ծանրութիւնն և կշիռն ունին միշտ քաղաքականութեան վեճափառ առարկան մէջ :

Սակայն ցաւալի է որ կ'Պոլսոյ ազգային լրագրութեանց ուսանք փոխանակ այնպիսի լրագրութեանց կէտերն ի կշիռ դնելու, փոխանակ լրագրութեան հետաւոր խորհրդով արամբանելու, աւելի իւրեանց յառաջ իմանալու երեսուն հետամուտ : Կամ բանաստեղծական բուն աւելումը զգածուած այս ծանրակշիռ խնդիրն փոխանակ իւր պարզութեան և բնական հանգամանակն համեմատ ըմբռնելով հրատարակելու, որ մեծ օգուտ կրնար յառաջ բերել բազմապունջան, աւելորդ ձևերով նկարեցին ձևեր՝ որք թէ և մտերմական բանակցութեանց

բաքանչիւրը գոցանից թողնում է : Այս բողոքից յետոյ պատմութիւնը օրէնքներ է գուրս բերում, թէ ինչ պատճառներով և ինչ կերպով կազմակերպվել են ազգային կեանքի այլ և այլ կողմերը և թէ գոքա ինչ ազգացութիւն են ունեցել ազգութեան միւս կողմերի վրայ, և այդ կանոններն համաձայն ազգութիւնն էլ վարվում է ներկայումս :

Ուրեմն պատճառ, առիթ և կանակ և հետևանք են այն գլխաւոր պայմանները պատմական իրողութիւններ ուսումնասիրելիս, որոնց վանցաւորութիւնը միանգամայն անկարելի է :

Ինչպէս որ կեանքի մէջ վերոյիշեալ պայմանները միմեանց հետ անբաժան պատմական կապով կապուած են, այնպէս և ուսուցիչները պատմութիւն աւանդելիս պէտք է նոյա ներքին պատճառական կապը բացատրեն և պարզաբանեն :

Եթէ վերոյիշեալ պատմութեան և ուսումնասիրելու պայմանները մէկը պակաս է, ապա ուրեմն և ուսուած մեկնութիւնը թերի և այդպիսին ոչ թէ պատմական իրողութիւն կարելի է անուանել այլ հէքեաթ, առաւելու : Այսպիսի ներքին պատճառական մեկնութիւններով պատմութիւնը աւանդում են Ամբրիկայում, Եւրոպայի շատ տեղերում և վերջին ժամանակները Ռուսաստանում, ոչ միայն միջնակարգ, այլ և տարրական ուսումնարաններում : Այս եղանակի օգուտը անպատեհի մեծ է նախ որ պատմական իրողութիւնը աշակերտները ըմբռնում են, ուրեմն և պատմութեան

մէջ լայն արդարաւոր խաղաղ սահմանի մէջ
անսահման կըր առնային :

Պոլսու խաղաղ և քաղաքացիական սահմանի մէջ
Քերական չէր, մի ուրիշ պարագայ ևս վրայ
Եկա, այն է՝ Սոյ կաթողիկոսական խնդիրն,
որ թեև անհնարին չէր կեդրոնական վարչու-
թեան շրջանակին մէջ իւր օրինաւոր լուծումն
գտնել, սակայն այս մասին մէջ ևս փոխանակ
խնդրոյն ուզոյն համեմատ գիտակցաբար և
ընթաց խորհելու, փոխանակ կիլիկիոյ պէս ըն-
դարձակ վիճակի մը վտանգալի կացութիւնն և
կենսական օգուտներն ի կշիռ դնելով իրաց
բարւոյ կարգադրութիւնն փութացնելու,
գործոյն սկիզբ տրուեցաւ պիտակութիւններ
որոնքով, միւս շարուեցաւ որ ոչ միայն պատ-
շահաւոր չէր այլև ձախող էր գործոյն բնու-
թեան : Իրաց վիճակն հրդեհի մը սկզբնաւոր-
ութեան երևոյթն ունէր, որ վերահաս շու-
րերով դիւրին էր շիջուցանել : Բայց ազգային
լրագրութեանց ոմանք փոխանակ ջուր հասցը-
նելու յանկարծ սկսան զայրաբան որոտալ, և
գոցցես բոցաւորիչ նաւթով և վշով արծարծել
զայն և բորբոքել, մինչև այն կէտն ուր կրօնն
իւր խաղաղասիրական նշանաբանովն խնդրոյն
մէջի իրեն պատկանեալ մասն սիրահամբոյր
պատկեց յուրախութիւն ամենեցուն, մասնա-
նիշ ցուցանելով և իւր դաս և ուսում աւան-
դելով զի եթէ խնդրոյն քաղաքական մասն ևս
միևնոյն խաղաղասիրական ոգեով նկատուէր և
աշխատասիրուէր : Եւրոպայի շէտք որ այն ևս
լաւագոյն կերպիւ կարգադրուած կըլինէր :

Այս, և այս տեսակ վրիպայի բնութեաններն
ևզան որ ազգային համեմատ խնդիրներուն խը-
րոխտ կերպարան առին, և փոխանակ նիւթա-
կան օգուտներու բարոյական փոփոխութիւնն
Սակայն պէտք չէ կարծել թէ յիշատակուած
ազգային խնդիրներն կ'Պոլսոյ մի քանի լրա-
գրութեանց կողմէ ինչ կերպիւ որ բնութեան
էին նոյն կերպիւ կ'ըմբռնուէին նաև համայն
Ազգէն, կամ գէթ Ազգին մեծամասնութիւնէ,
նչ բնաւ : Ազգն համալիր չէր, ահաւասիկ
գաղութաններն :

Նախ ազգային Պատրիարքարանն թէև ի
սկզբն լուծութիւն կըլարգէր, սակայն ի վեր-
ջոյ՝ չիլիքով հանդուրժել այդ լրագրութեանց
բնութեան ընթացից դէմ վերջապէս ստիպուեցաւ
իւր պաշտօնական յայտարարութեանքն (22
Դեկտ. 1881) ազգարարել թէ ազգային թեր-
թերէն օմանց ընթացքն օրինաւոր չէ, և թէ
Ազգային վարչութիւնն չիւրաքանչիւր տալոր ան-

նպատակին հասնում են, երկրորդ այդ ձևը ա-
ւելի իրմտղական լինելով աշակերտները շատ
աւելի զարգանում են և վերջապէս ինքեանք ա-
շակերտները ոչ թէ չէղոք դեր են խաղում այլ
գիտաւոր գործողն են դառնում :

Ազգային պատմութիւնը, որի մէջ կեանքի
բոլոր կողմերը երևում են ինչպէս հայելու մէջ,
իւրաքանչիւր ազգութեան համար ամեն բանից
բարձր է, իսկ նորա վերջնական նպատակը ա-
մեն բանից կարեւոր է ազնիւ :

Արդեօք ինչպէս են աւանդում ազգային պատ-
մութիւնը ազգային ուսումնարաններում : Յա-
ւելով պէտք է խստապահանջութեամբ, որ ամեն-
ուրեք նա աւանդվում է մեծ մասամբ մեզան-
չելով պատմութեան դասատուութեան եղա-
նակի դէմ, նորա դասատուութիւնը Հնչնի մեծ
մասամբ նշանակութիւն տալոյն սրտի և մտքի
վերաբերութեամբ : Ոչ սոյսի գասատուութիւն
հետեանք այն է լինում, որ աշակերտները
երկար տարիներ առարկան ծամծմելուց յետոյ,
գաղափար չեն դուրս բերում ազգային կեանքի
վերաբերութեամբ, բայց մի կարգ կ'առնեն իրոյն :

Ուրեմն ժամանակ է արդէն, որ մեր ազգա-
յին պատմութեան ուսուցիչները որքան կարելի
է թափ տան հնութեան փոշին և հետեւելով
պատմութեան դասատուութեան իսկական ե-
ղանակին նոր լուսով լուսաւորեն ազգաւոր պատ-
մութիւնը, և զարգայնեն մատաղ սերունդը
ազգային կեանքով, ժամանակը այդ է պա-
հանջում, ուրեմն պէտք է ժամանակի հետ ըն-
թանալ դէպի առաջ որքան ոյթները կըլատեն :

հիմն, և պարզ ենթադրութեամբ գիտցի հիմնաւ
լուրեր հրատարակեն, որ սակայ քաղաքացիական
տեսանքներ յառաջ կըլարեն : Ընթերցողը կը-
գտնեն սոյն պաշտօնական յայտարարութեան
պատճենն ներկայ թերթիս Ազգային լուրերու
մասին մէջ : Գոհ եմք յոյժ Ազգային Պատրիար-
քարանի սոյն կարեւոր տնօրէնութեանէ, և իտե-
լով միայն որ շատ ուշացաւ քանզի եթէ մեր
առարկութեան նիւթ կըր խնդիրներու ծագ-
ման ժամանակ այս օրինակ զգուշութեան մի-
ջոցներ ի գործ դրած լինէին, անտարակոյս
մեծ օգուտ կըլինէր, և բազում քաղաքացիական
հետեանքներու առաջին կ'առնուէր : Ազգային
չէնքերէ մի քանիստ արտուէր զինի ջրհանն հա-
տու : Ինչպէս զի սոյն ազգային օրուտէ :

Ուրեմն Ազգային Պատրիարքարանն ոչ միայն
համալիր չէ՝ այլև բոլորքով այդ պիտի հրատա-
րակութեանց դէմ :

Ազգային լրագրութեանց մի ուրիշ դասն ևս
համալիր չէ այդ հրատարակութեանց քանզի
անոնցմէ ոմանք գէթ գրեցին, և ոմանք լու-
թեամբ իմացուցին թէ ոչ օրէն է և ոչ օգուտ
կըլինէր ազգային փափուկ խնդիրներն այդ պի-
տի ըմբռնմամբ մեկնել և հրատարակել, որով
կրնան զայնակիցիւ այլապէս տարբեր, որ է
փաստ ազգին կըլանգի :

Կ'Պոլսոյ մեր պատուարժան ազգային մէջ
շատեր և յոյժ շատեր կան որք մինչև անգամ
վիշտ և ստրկանք յայտնած են այդ պիտի հրա-
տարակութեանց դէմ : Եւ եթէ չպակեցին նոցա
դրական ապարէզ իջնելու միջոցներն, անտա-
րակոյս չպիտի խորշին աւելի յառաջ երթալէ :
Գաւառացեց և ոչ միայն գոհուածութիւն
չեն պատճառած այդ պիտի հրատարակութիւնը
ըստորում յայտնապէս տեսան որ բարի հետե-
ութիւն չունեցան և չէին կրնար ունենալ :

Գոհուածացած անգամ կարեւոր և լուրջ դի-
տողութիւններ ազգուեցան այս մասին, ինչպէս
լրագրական էջերուն մէջ մերթ ընդ մերթ կը-
տեսնուէին :

Այս ամենն պայտաւ կերպիւ գոյց կուտան
թէ համայն Ազգային համալիր չէր այդ տեսակ հը-
րատարակութեան աստի :

Իսկ մեր Չիլիքով լրագրութիւնը կարեւոր
հրատարակութեամբ բուն ժամանակի ըմբռնոյս
յայտնած են իրենց անհամամտութիւնն և տար-
բեր կերպիւ ըմբռնումն : Ինչպէս որ Ա. Մա-
մուլն քանիցս հզորապէս պարզած և լուսարա-
նած է յիշատակեալ խնդիրներն, և համայն
ընթերցողաց գոհուածութիւնն ստացած : Սա-

Ազգային պատմութեան թուրքութիւնը միայն
դասատուութեան վատ եղանակից չէ, այլև նո-
րա լուսարանող և օժանդակ առարկայի՝ Հայ-
աստանի աշխարհագրութեան բացակայութիւ-
նից էլ է : Առանց կատարելապէս ուսումնասի-
րելու Հայաստանը ազգային պատմութեան շատ
և շատ կողմերը միանգամայն անհասկանալի կը-
մնան : Հայաստանի աշխարհագրութիւնը շատ
պատմական իրողութիւններ կարող է պարզել :
Հայաստանի մակերևոյթի կազմութեամբ կարե-
լի է բացատրել ժողովրդեան պարագմունքը,
երկրի կազմութեամբ և կլիմայի ներդրութիւնը
— բնաւորութիւնը, ընտանեկան կեանքը, կրօ-
նը և այլն : Երկրի ընտանեկան կարտուած լինե-
լովը— նախարարութեանց ծագումը : միայն-
տուութեան թուրքութիւնը, ցեղերի, բարբառ-
ները առաջանալու պայտաւ : Եւսագոյն գեոմորֆի-
ոլոգիութեամբ— քաղաքական և առևտրական
յարաբերութեանց ծագումը, սահմանների
դաշտային, ուրեմն անպարտաւոր լինելովը—
բղեղնութեանց և սահմանադրական զորքերի կար-
գուիլը, բերդերի կառուցումը և այլն :

Հայաստանի աշխարհագրութիւնը բացի ազգ-
պատմութիւնը լուսարանելուց, իբրև ինքնու-
րոյն առարկայ աւելի մեծ նշանակութիւն ունի
Հայոց պատմութեան երևելի դիւրագողունը իւր-
եանց քաջութիւններով և պատերազմները իւր-
եանց փառաւոր յաղթութիւններով գնացին,
անյայտացան, թողնելով միայն մի ոգևորիչ զօ-
րութիւն մեր երևակայութիւնը և սիրտը եր-
բնմնապէս ազգային սիրով վառելու համար :

կայն զարմանալի կէտ մի կայ, որ է Կ'Պոլսոյ
այդ թերթերէն մին վերջին անգամ կարծես
յաւակնութիւն կ'այտնէ ազգային խնդիրներու
վրայ խորհելու և խօսելու արտօնութիւնն լոկ
իրեն վերապահել, չներկայ Չիլիքով Չիլիքով այս
մասին թերթը կարծիք յայտնել, սպառնա-
լով միանգամայն որ եթէ իւր հրատարակու-
թեանց դէմ խօսին անմիջապէս Չիլիքով փա-
ռափառ պիտի կոչուին : Եւ որովհետև Չիլիքով
լրագրութիւնը ժամանակին փութացած էին ի-
րենց կարծիքն յայտնել, ահա այս անգամ
խնդիրն իբրև լոկ իր սեպհականութիւնն նկա-
տող չըսեմք եղջերուաբաղ այլ այժաբաղ փաս-
տաբան մի զաննք իրեն զալոզակից կամ ոտիօ
նկատելով հաճեցաւ Չիլիքով փառաբան ան-
ուսանել : Տարակոյս չկայ որ փաստաբանութեան
այդ կերպին խնդրոյն ոչ վերաբերութիւն ունի
և ոչ օգուտ կըլինէր, հետևաբար անփորձի այ-
ժաբաղ փաստաբանութիւնն միայն կըլատկա-
ցնէ :

Աւելի ցաւալին այն է որ, այդ տեսակ փաս-
տաբանք հարկադրուած են այժմ ահամայ կա-
մօք ընուլ իրենց էջերն այնպիսի տնտեսութեան
ընթացք որք ասկէ յառաջ իրենց անփորձ և
անհեռատես փաստաբանութիւններով նոյն է-
ջերն լեցուցած հրատարակութեանց ձախող
արդիւնքն են : Եւ այս տեսակետով նոյն իսկ
այդ փաստաբանաց խիղճներն համալիր չեն կըր-
նար գտնուիլ իրենց նախկին բնութեանց, թէ և
ամեն ճիգ թափեն հակառակը մեկնելու :

Ամփոփելով մեր խօսքն կըլտնեմք որ այդ-
պիսի հրատարակութեանց հետ համալիր չեն
ոչ Պատրիարքարանն, ոչ լրագրութիւնը, ոչ Կ'
Պոլսոյ ազգայինը, ոչ գաւառացիք, ոչ Ռուսա-
հայք, ոչ Չիլիքովացիք, և ոչ իսկ այդ հրատա-
րակութեանց հեղինակաց խիղճներն : Ուրեմն
միահամուռ առմամբ համայն Ազգին դո՛ւ չէ
կրցած լինել լրացեալ տարւոյ շրջանին մէջ ե-
ղած անցեցն անցելոց . . .

Շրջանակի :

ԲՐԷԼԵՐԿԱՆ

Անդրիւն : Անդրիւն և Գաղղիոյ մէջ կըլուե-
լիք առևտրական պայմանագրի մասին բանակ-
ցելու պաշտօնով Բարիք և կողմնակից պատ-
ուիրակը բանակցութեան գրուած խնդրոյն
ինչ ինչ հանգամանաց մասին, զորս Գաղղիան
առաջարկած է, իրենց կատարելութեան խոր-
հուրդ հարցնելու համար Լոնտոն դարձան :

Իսկ բուն հայկական երկիրը իւր բազմադարեան
հարստութիւններով, նորա վրայ բնակվող հայ
ազգը իւր հարազատ սոյնութիւններով, լեզ-
ուով, կրօնով, որոնք ազգութեան գլխաւոր տա-
րերն են, գոյութիւն ունին մինչև այժմ : Եր-
կայուն հայ ազգը առանձին քաղաքական
կեանք չունի, բայց կայ նորա հոյրենիքը և նո-
րա վրայ բնակվող ազգը, որոնք կազմում են
գլխաւորապէս աշխարհագրութեան առարկա-
ները :

Գոքա են ազգային արևմտեան հարստու-
թիւնը, որով մենք զորս հազար տարի պարծե-
նում ենք և ուր գտնուելով է մեր ապագայ
փրկութեան միակ յոյր :

Թէ մինչև որ ատիճան մեզանց իւրաքանչ-
իւրի համար կարեւոր է ճանաչել և կատարելա-
պէս ուսումնասիրել մեր հայրենիքը, ու երբեք
է խօսք անգամ ասել : Առանց նորապէս ու-
սումնասիրելու Հայաստան երկիրը իւր լաւ և
վատ կողմերով, առանց ճանաչելու նորա վերայ
բնակվող թէ հայ և թէ օտար ազգերը և այն
բոլոր յաջող և անյաջող պայմանները, որ նոցա
չըլապատում է, կարելի չէ նոցա ցաւերին
դարմանել և վիճակը բարւոքել :

Ոչ երբեք : Ուրեմն Հայաստանը պէտք է
ուսումնասիրենք երկու նպատակով, — նախ-
իրեն ազգային աւանդակն սեպհական հարս-
տութիւնն ու երկրորդ՝ նորան օգնելու համար
գիտակցաբար :

Ուրիշ է, Հայաստանի աշխարհագրութիւնը
արդէն շատ ժամանակից մտած է հայոց ու-

թեանց, ճնշող և վախճանմանց, բարեկարգ արձանագրութեան համար:

Սոյն հրամանագիրն Վերսալի մէջ յայտարարուած թաղաքի թաղապետական շրջանակաց մէջ յարեք յատուկ տուժարներ սահմանել ուր պէտք է արձանագրուին ամուսնութիւնք, ծնունդք և վախճանմունք:

Իսլամաց ամուսնութիւնքն չիս կրնար կատարուիլ մինչև որ թաղային իմամներու չգիտութեամբ Շէրիի գաւառներէն տրուած հրամանագիրն յարկին քաղաքապետական իշխանութիւնն կողմէ չվաւերացուի:

Նոյնպէս էլ քրիստոնեայ ազգաց և հրեայ ամուսնութեանց համար: Պատրիարքարանաց և խալիվայի կողմանէ տրուած հրամանագիրներն պէտք են վաւերացուիլ իւրաքանչիւր ամուսնութեան պատկանեալ թաղին քաղաքապետական իշխանութիւնէ:

Սոյն վաւերացմանց և արձանագրութեանց սակագիրն որոշուած է 5 դրուշ, որոյ երեքն իսլամաց համար իմամներուն, քրիստոնեայից և հրեայ համար նոցա կրօնական իշխանութեանց պարտականութեան պիտի տրուի: Մնացեալ 2 դրշն թաղապետութեան պիտի մնայ ի ծախս արձանագրութեանց: Թաղերէն ճնշող և վախճանմանց համար ալ վարչական ծախսութեան իրմոխսպէր զրկելու սովորութիւնը պահելով, թաղապետական իշխանութեան ալ իմուխսպէր պիտի զրկուի իր պէտքէն նոցա տուժարներուն մէջ ևս ծնունդք և վախճանմունք արձանագրուին:

Սոյն նոր կանոնաց հակառակ վարուող իմամք, քահանայք և խախտաբար պատժական օրինաց 234 յօդուածին համաձայն որոշուած տուգանքն վճարելու պիտի դատապարտուին:

ԱԶԳԱՅԻՆ

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Ազգային թերթերէն ոմանք սովորութիւն են ըրած ինչ որ կը լինէ առանց ստուգելու հրատարակել:

Ազգային վարչութիւնը բարեկամ տարաբանական բազմութեան չիւրախը երբեք իւր արարքներուն քննադատութիւնը տեսնելէ պարբերական թերթերու մէջ, սակայն չիւրախ թոյլ տալոր անհիմն կամ պարզ ենթադրութեանց վրայ հիմնուալ լուրեր հասարակութեան մէջ տարածուելով անտի վիճարանութեանց տեղի պան, որ ստեղծասակար հետեանքներ յառաջ կը բերեն:

Եթ տեսակ լուրերու կարգէն է կրկնելոյ Ս. Կարողիկոսին կողմանէ մայրաքաղաքիս մէջ մասնաւոր գործակալութիւն մը հաստատուելուն և Մաքսուտեան Վսեմ. Սիմոն պէյի նոյն պաշտօնն ստանձնած ըլլալուն լուրն, որ հրատարակուած է քանի մը թերթերու մէջ:

Ուստի Ազգային վարչութիւնն ներկայ պաշտօնական յայտարարութեամբ կը հրաւիրէ բոլոր ազգային լրագրագետներն որ բարեհաճին յետ այսորիկ ազգային վարչական գործոց ներկատմանը իրենց առած տեղեկութիւններն առանց Պատրիարքարանի Դիւանատունէն ստուգելու չհրատարակել:

Կ. Պոլիս, 22 Դեկտ. 1881
Ի Պատրիարքարանի Հայոց

Ինչպէս անցեալ 1880—1881 տարուայ շրջանին մէջ քաղաքիս հայ ժողովրդեան ծնելոց, պատկելոց և ննջեցելոց ցուցակն անցեալ տարուայ վերջը հրատարակուած էինք մեր 1161 թուով, այս տարի ևս կը վերջանայ հրատարակել վերջացեալ 1881 տարուայ ընթացքին մէջ պատահած ծնելոց պատկելոց և ննջեցելոց ցուցակն քաղաքիս Արժ. քահանայից տուժարներէն քաղուած աշխատասիրութեամբ Արժ. տէր Աւետիս քահանայի Սարգսեան, Յրեմայս վերջացեալ տարուայ 108 ծնունդք եղած է 64ը արու, 44ը էգ: Ննջեցեալ եղած է 170, որոց 97ը արու և 73ը էգ: Պսակ եղած է 36:

Սոյն համաւստութիւնէ յայտնի կը տեսնուի

որ ծնելոց 108 թիւը ննջեցելոց 170 թուոյն հետ համեմատելով այս տարուան շրջանին մէջ ինչպիսի չէր ժողովրդեան թիւէն 62 հոգի պակասած է: Երկնդեա նախորդ տարուան շրջանին մէջ 11 Հայ միայն պակասած էր: Տասն տարիներէ ի վեր և ոչ մի տարի տեսնուած է որ աւելնայ: Ամուսնութեանց թիւը անցեալ տարի 33 այս տարի 36 եղած է:

Ծննդոց թիւը անցեալ տարի 117 այս տարի 108 եղած է:

Ննջեցելոց թիւը անցեալ տարի 128 այս տարի 170 եղած է:

Բնականապէս Չմիւսնիոյ Հայ ժողովուրդն տարուէ տարի և օրէ օր արագապէս կը նուազի: Այսօր 300 է աւելի չափահաս երիտասարդներ ունինք, ոչ ամուսնացեալ: ասոնցմէ եթէ 200ը իրենց ազգային վիճակն նկատողութեան կառնուն, մնացեալ 100 բարեճոխ երիտասարդաց անխուսելի և սուրբ պարտաւորութիւնն է ամուսնանալ և կողին զաւակ պատրաստել, ապա թէ ոչ իրենց անտարբերութեամբ Ազգն օրէ օր կը նուազի և օր մի և այն ոչ յոյժ անապան Ամենէրտամի և Մէլէսի գծաբազդ ճակատագիրն կ'ստանայ Չմիւսնիոյ:

Եւ միթէ ազգ ստրուութիւնն է այս:

Ասէի աւելի կենսական և մեծ խնդիր չկրնար ըլլալ մեր Ազգին համար, վասնորոյ չիւրախու կը հրաւիրեմք ամեն ձեռնհաս անձերու ուշադրութիւնն որ ոչ մի աւրիժ գանց չընեն այս մասին քարոզելով և խօսելով:

ՄՍ. Հ. Գ. ՈՅԺ

Տիկին Սուլթան Ս. Աւետիբեան, զինի երկամեսայ հիւանդութեան սոյն կէս զիշերին յանակնկար առ իստուած փոխեցաւ ի հասակի չորջ 47 ամաց, ի խորին սուգ թողով իւր գորովագութ մայրն իւր սիրելի ամուսինն և որդին և եղբարն, և համայն բարեկամքն:

Հանգուցեայն գեղանի և լի շնորհօք, իւր աղիւր բարութ և վեհանձն ու առաքինութիւնը բնութարարութեամբ յոյժ համալիրելի եղած էր ամենուն: Կը թողու միակ որդի Մեծա. Աւետիս Ս. Աւետիբեան, որ Չմիւսնիոյ Հայ երիտասարդութեան պատիւ կը բերէ գերմանական կրթութեամբն, ընտիր ընդունադիտութեամբ և վաճառական տաղանդովն, միակ միջիթ տրութիւն իւր սիրելի Հօր և հանրոյն:

Երկնային միջիթ տրութիւն կը մտադրեմք նոցա, մանաւանդ հանգուցելոցն իրարաց Մեծա. Մարգար և կարապետ ալայից և վսեմախալ թագաւոր բաշայի Յակոբեան:

Ուրախութեամբ կը հրատարակեմք հետեւեալ նամակն, քաջալերելով Պատուարժան Մանուհիդին ազգասէր անդամներն որ առգէն նպատակ դրած են անձնուէր աշխատիլ ի նպատակ Ազգային կրթութեան տարածման ի Հայարնակ գաւառս, հրաւիրելով միանգամայն Չմիւսնիոյ Արդոյ հասարակութիւնն օժանդակել նոցա իւրական միջոցներով:

Չմիւսնիոյ, 31 Գեկտ. 1881

... խորազիր Արշալայս Արարատեանի

... խորազիր տէր:

Ինչպէս արդէն Կ. Պոլսոյ Ազգային թերթերը պատճառաւ ծանուցին: Հայոց Միացեալ ընկերութեան նպատակով ղրկուած քաղաքիս մէջ Օժանդակ—Մասնահիւր մը կողմուած է հետեւեալ անձերէ, և վաւերացած Միացեալ ընկերութեանց Տօթն ժողովն:

- Պ. Գառնիկ Գ. Բիրբեան ատենապետ
- Պ. Յակոբ Միսաքիան ատենադպիր
- Պ. Կարապետ Գ. Բիւրբաղեան գանձապետ
- Պ. Մուշէշ Յ. Քէշիշեան
- Պ. Նշան Ստամբուկեան
- Պ. Սարգիս Պարտիսեան

Աւելորդ է երկարօրէն յոյս տալ այն պարտաւորութիւն, զոր փոքր ի շատէ քաղաքակիրթ և ազգային շահոց համակիր ծանուցեալ հասարակութիւն մը ունի զէպի ամեն այն հաստատութիւնները որ ազգ. դաստիարակութիւնը ընդհանրացնելու գեղեցիկ և վսեմ նպատակն ունին:

Սոյն ազգօգուտ հիմնարկութիւններն մին է Միացեալ ընկերութիւնը, որ իւր հաստատութեան օրէն ի վեր Հայաստանի մէջ կրթութիւն և դաստիարակութիւն ծառայելու կը նկատի:

Ուստի քաջապէս ենք... խորազիր տէր, որ քաղաքիս պատուարժան հասարակութիւնը, նոր տարւոյն տոթիլ յօժարակամապիտի տայ իր լուծման, և չպիտի զրանայ քաջալեր կանգնել ազգային համակրութեան արժանի ընկերութեան մը, անոր դժուարին և ծանր պաշտօնին մէջ:

Մատուցանելով մեր ջերմ համակրանայ հաստատին Մնամք ի զիմաց Օժանդակ Մասնահիւրին Չմիւսնիոյ ատենադպիր ատենապետ

Յ. Միսաքիան Գառնիկ Գ. Բիրբեան

ՏԵՎԷԼԱՅՍ ԵՄԻՐԻՔԻ

Անգղիական ընդհանուր Հիւպատոս Հազարապետ Պ. Թրօթթըրը չորեքշաբթի օրն փոխադարձ այցելութեան եկաւ յԱզգային Առաջնորդարան, ուր մեր Գեր. Առաջնորդ Ս. Հօր հետ բարեկամական սիրալիր տեսակցութիւն մի ունեցաւ: Հազարապետ Պ. Թրօթթըրը Կ. Պոլսէն Չմիւսնիա եկած է յատուկ պաշտօնով քաղաքիս քարաքանդ ընկերութեան վերաբերեալ գծաւորին ինքզնոյ մի կարգադրութեան համար, և զոր իւր գովանի տաղանդին շնորհիւ յաջողած է լուծելու համաձայնութիւն գոհացընելով երկու կողմանց մէջ: Ինչպէս յայտնի կը տեսնուի յիշեալ բարձրատիման պաշտօնատարին մեր քաղաքը գոյը կարեւոր պատճառ մի ի գործ դնելու և օգտակար ծառայութիւն մի մատուցանելու համար ինչեւով յոյժ անպաստէ Մասնի ախարակութիւնն որ մեր վերջին թիւէն առած հասուածին մէջ իրմէ յաւելած է Պ. Թրօթթըրի համար, որ արարելու է ինչքէ խօսքն:

ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԱՅԻՈՆ, Գրեթէ միւսնոյն վիճակի մէջ կը զբտնուի: Եթեմեկին վաճառմունք են 5 կողով Պօլսաբնի ապրանք, չէքին 130 դրուշ: Նոյնպէս 3 կողով Պօլսաբն թաղէքուսէ ի գին 122 դրուշ չէքին:

ԲԱԼԱՄՈՒՏ: Մեր հրապարակի եթեմեկին վաճառմունքն են 12,500 կենդինայ բանուած և չբանուած ապրանք ի գին 97—61 դրուշ:

ԲԱՄՊԱԿ: Վաճառեցան 400 հակ մեքենայուած ի գին 337 դրուշ, և 400 հակ Ատանա 342 դրուշ:

ԾԱՆՈՒԹՅՈՒՄ

Տօթօր Սերաբոնեան քոյրեր հինգ տարի Ամերիկա Նիւ—Կորքի կանանց բժշկական համալսարանին և հիւանդանոցին մէջ անցուցած և մեծաւ պատուով բարձրութեան, վերաբարձութեան և մանկաբարձութեան տիրումը ընդունած, նաև Նիւ—Կորքի կանանց հիւանդանոցին մէջ առաջին աստիճանի բժշկութեան պաշտօնը վարած ըլլալով, այժմ դարձած են Չմիւսնիոյ և պատիւ ունին ծանուցանել Արդոյ հասարակութեան թէ իրենց բնակութիւնը հաստատած են գետեղբոր կողմը Ալեման փողոց թիւ 19, ուր ամեն օր մինչև կէս օր պատրաստ կը պատուին իրենց զինուղ հիւանդները զարմանելու, նաև կը ծանուցանեն Արդոյ Հասարակութեան որ ամեն երեքշաբթի և ուրբաթ օրերը մինչև կէսօր իրենց զինուղ ազգատայ ծրարար պիտի նային:

Տէր լրագրոյս,
Գ. — Գ. Պ. — Գ. — Գ. — Գ. — Գ.